

Renata Štrbíková

Datum narození:	6. 8. 1979
Herní pojetí:	útočné
Dřevo:	Korbel Japan s rovným držením
Potahy:	Tenergy 05 (forhend) Tenergy 80 (bekhend)
Současný klub:	SKST Mart Stavoiimpex Hodonín

Největší úspěchy v celé kariéře: třetí místo ve družstvech na Evropských hrách v Baku, dvakrát bronzová medaile ve družstvech na mistrovství Evropy, mistryně Evropy ve smíšené čtyřhře s Antonínem Gavlase, sedm titulů mistryně republiky, vítězka poháru ETTU s Tarnobrzegem

Začátky mé stolně-tenisové kariéry: Když mi bylo osm let, tak se v Havířově pořádal nábor pro stolní tenis na základní škole. Přišla trenérka Libuše Majerová a chtěla vybrat zhruba deset pohybově nadaných dětí. Dělali jsme všechny možné pohybové testy a sportovní dovednosti. Nakonec padla volba i na mě a jelikož herna byla tři minuty pešky od mého domu, stolní tenis jsem si ráda vybrala. Dodnes z té počáteční skupiny hraji já a Petr Hoferik.

Největší úspěch v mládežnických kategoriích: mistryně Evropy ve smíšené čtyřhře kadetů, druhé místo ve dvouhře juniorek, vítězka Top 12

Trenéři, kteří nejvíce ovlivnili moji výkonnost: Nejprve už zmíněná Libuše Majerová, se kterou jsem začínala v Havířově, pod Zdeňkem Švábem jsem zažila první start v reprezentaci. Po přestupu do Německa do bundesligového týmu Kellinghaus jsem spolupracovala se Stephanem Schultem a v reprezentaci jsem dlouho působila pod vedením Miroslava Cecavy.

Sportovní vzory: Nemám žádný sportovní vzor, ale obdivuji Jaromíra Jágra a Andre Agassiho.

Na stolním tenise se mi líbí: Je to sport, který vyžaduje spojení všech pohybových a mentálních dovedností. Hráči potřebují rychlost, postřeh, obratnost, výbušnost a cit v ruce. Dále je nezbytná mentální a taktická vyzrálost. Nestačí prostě ovládat jen jednu věc, a tudíž se nemůže stát, aby člověk hrál jeden rok okresní přebor a druhý rok extraligu, což třeba u fotbalu není tak nemožné. Hráč si zkrátka musí projít všemi úrovněmi, mít spoustu dovedností v sobě a tvrdě se protrenovat k úspěchům. Líbí se mi také neustálý adrenalin, který panuje při zápase. Zejména koncovka bývá napínavá jak pro hráče, tak pro diváky.

Na stolním tenise nemám ráda: Někdy se stane, že mám dopoledne formu a o pár hodin později se netrefím do míčku. Dále nejsem spokojená s novými plastovými míčky, které vzaly stolnímu tenisu rotace. Dříve se hrálo hodně na rotaci, dnes to bohužel není možné.

Můj typický „pracovní“ den: V 7:45 zvoní to, co nemá nikdo rád. Někdy ráno snídám, někdy ne, každopádně v 8:45 vyrážím na trénink do Havířova, který začíná v 9:30. Kolem poledne jdu se spoluhráči na oběd, poté jedu k babičce. Odpoledne mívám různý program, buď trénuji s dětmi ve Frýdku, nebo si jdu zahrát squash, nebo jdu na kávu, na poštu, domů, prostě tam, kam zrovna potřebuji. Mám také samozřejmě rodinné povinnosti, které nejde zanedbávat.

Můj volný den: Mám velmi mnoho činností, které ráda dělám, když mám volný den. Ráda vařím, někdy zkusím novou restauraci, kde jsem ještě nebyl na jídle, chodím také na hokejovou extraligu, zajdu si do oblíbené kavárny, kde se promítá i film. Někdy se jdu podívat na florbal nebo navštěvuji kulturní akce. Někdy můj volný den vypadá tak, že jsem doma a ani nezvedám telefon, protože se mi nechce.

Má největší herní přednost a slabina: Mými přednostmi jsou úderová variabilita, technická vyspělost a ochota riskovat. Naopak slabinu vidím v omezené vůli a bojovnosti, také mě trápí forhendový spin do spodní rotace.

Mladým hráčům, kteří se chtějí stát profesionály, bych doporučila: Nechci dávat nějaká obecná doporučení. Mohu jen popřát, aby měli štěstí na lidi kolem sebe a také dostatek odvahy jít si za svým cílem a snem.

Mé oblíbené jídlo: zelňačka, španělský ptáček, houbová omáčka

Na důležité zápasy se připravuji: Stejně jako na kterýkoliv jiný. Možná o něm paradoxně přemýšlím méně, abych sama sebe nedostávala zbytečně pod tlak.

Mé současné tréninkové dávky: Trénuji jednou denně, občas hraji squash jako doplňkový sport.

Má oblíbená kombinace: Nejraději hraji tréninkové sety. Ale když se musí hrát kombinace, dávám si tuto: protihráč podává, já přijímám vždy krátce. Dostanu zpět buď opět krátce, následně dohráváme, nebo po mém krátkém příjmu přijde dlouhý úder (pink, flip, banán) po celém stole a já hraji po lajnách. Druhý úder směřuji na tělo soupeře, takzvaně pod křídlo.

Můj největší skalp: Wang Yuegu ze Singapuru, která byla v té době devátá na světě. Dále si cením vítězné šňůry na World Touru v Polsku, kde jsem porazila tři skvělé hráčky: Yu Mengyu, Kristinu Toth a Shan Xiaona.

Stolní tenisté z Asie jsou obecně lepší než Evropané, protože: Stolnímu tenisu se tam věnují miliony lidí, kteří tvrdě dřou, bydlí ve střediscích a trénují každý den kromě neděle. Dále začínají v nižším věku, protože úspěch ve sportu je pro ně jedna z mála šancí na lepší život. Trénují také déle a efektivněji, jsou na tom lépe fyzicky a také více poslouchají trenéry, kteří jsou opravdoví odborníci.

Nejvtipnější stolně-tenisový moment, který jsem zažila: Ve čtvrtfinále mistrovství Evropy ve čtyřhře jsem hrála s Ivetou Vacenovskou proti páru Pavlovic, Ganina. Soupeřky lobovaly a míček sotva skočil na naši půlku stolu. Byl to ten nejlépe nahaný míček na smeč, jaký jsem kdy měla. Já jsem se ale rozhodla, že si je vychutnám a chtěla jsem ho jen tak lehce vrátit, aby ještě dvakrát dopadl na stůl. Jenže když míček směřoval dolů, tak jsem jen přitiskla pálkou na naši stranu stolu. Nevím, jak se mi to povedlo. Míček byl pod mou pálkou a všichni hledali, kde skončil. Až po nějaké chvíli jsem si uvědomila, jak pěkně se mi to povedlo zahrát. Pobavila jsem mimo jiné i diváky a bylo to docela zpestření jinak vystresovaného zápasu o medaili na mistrovství Evropy.

Nejbláznivější vítězné gesto, které jsem kdy viděla nebo udělala: Waldner předvedl svého času pěkné a originální vítězné gesto. Velmi zvláště poskočil, otočil se kolem své osy s pálkou v ruce, která směřovala nahoru jako vývrtka. Bylo to taková rádoby baletní pirueta.

Nejsympatičtější hráč/hráčka na okruhu je podle mě: Lenka Harabaszová

Moje nervozita před zápasy a uklidňování: Moc nervózní nebývám, takže před zápasem neposlouchám hudbu, ani nemám jiné rituály. Když jsem však trochu nervózní, jsem paradoxně ráda. Alespoň mi výsledek zápasu není lhostejný.

Když vedu 10:0 tak: Záleží, kdo zrovna stojí na opačné straně stolu. Asiátkám klidně kanára dám, problém je v tom, že s nimi moc často 10:0 nevedu. Když hraji s někým mladým, slušným, tak ho nechci nijak zničit, takže raději zkažím už za stavu 9:0, aby na 10:0 vůbec nedošlo.

Mé oblíbené sporty: lední hokej a gymnastika na olympijských hrách

Mé koníčky a záliby: houbaření, káva a kavárny, historie druhé světové války, squash, cestování, audio knihy, deskové a kvízové hry, vaření, kulturní akce, filmy, návštěva kin a hospod s přáteli, četba encyklopedií a kuchařek